

Chris Lomme (80), actrice

'Gedichten blokken houdt mijn geest fit'

"Ik zie of voel geen verschil tussen mij en jongere collega's. En ze blijven mij vragen voor goede rollen. Waarom zou ik er dan mee ophouden?"

Actrice Chris Lomme - noem haar gerust onze Helen Mirren - is de pensioengerechtigde leeftijd al lang voorbij. Maar haar agenda zit nog even vol als de zalen waarin ze speelt. De voorbije maanden toerde ze door Vlaanderen met de voorstelling *Adela en Helena*. Deze week stond ze in de Brusselse KVS met de solovoorstelling *Reverence* en straks volgt al een nieuw project met regisseur Luk Perceval. Tussendoor werkt ze als vrijwilliger in het palliatief dagcentrum Topaz in Wemmel.

Stoppen met werken zit er duidelijk nog niet in. De vraag stellen is al op het randje: "Ik hou niet van dat betuttelende toontje: of ik nóg werk, of nóg met de auto rij... Ik heb nog zoveel passie voor de job, wil nog zoveel bijleren. Al besef ik dat er ooit een einde aan komt. Ik blijf niet spelen, tot ik 100 ben. Zo oud word ik toch nooit. (lacht) Er komt zeker een dag waarop mijn capaciteiten voor dit werk weg zullen zijn. Dan hou ik ermee op, maar daar denk ik nu nog niet aan."

Avond na avond op toneel staan, met lappen tekst om uit het hoofd te leren: uiteraard eist dat met het verstrijken van de jaren wat extra werk van lichaam en geest. "Ik probeer me te verzorgen en fit te blijven. Ik doe aan yoga. Elke dag hang ik thuis honderd tellen aan een baar en doe daarna de oefeningen die ik al jaren doe. De voorbije weken liet ik het wat afweten, omdat ik te moe was. Maar vanmorgen ben ik er opnieuw mee begonnen." Ook haar geheugen traint Lomme dagelijks. "Ik blok elke dag twee uur, soms teksten voor voorstellingen, maar ook gewoon gedichten, om mijn brein bezig te houden. Hugo Claus, Herman de Coninck, Karel van de Woestijne, ze zitten allemaal in mijn hoofd. (voegt de daad bij het woord en citeert Claus' *Ik schrijf je neer*) "Mijn vrouw, mijn heidens altaar, dat ik met vingers van licht bespeel en streel..."

Lomme's drive mag dan niet verdwenen zijn, ze verwacht niet van iedereen hetzelfde. "Als vrijwilliger ken ik de zorgsector behoorlijk goed. Dat is bijzonder hard werk, zoiets hou je niet vol tot in de eeuwigheid. Of mensen die bijvoorbeeld straten moeten aanleggen, en de hele dag in de weer zijn met die zware machines? Nee, zoiets doe je niet tot je mijn leeftijd hebt. Dan heb ik met mijn job meer geluk." (BVS)

'Ik hou niet van dat betuttelende toontje: of ik nóg werk, of nóg met de auto rij...'